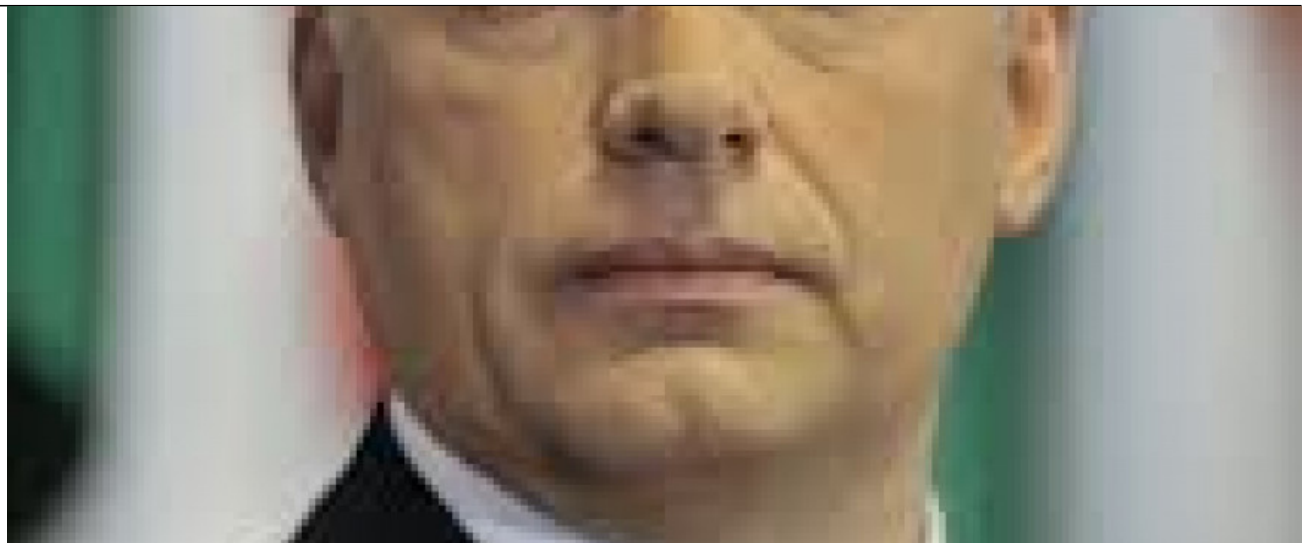

Orbán Viktor titka

2014 október 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

Ügyesen elintézi a balközép hetilap a harmadik kiütéses Fidesz-gy?zelem ellenzéki értékelését. A miniszterelnök személyér?l szisztematikusan kialakított negatív imázs értelmében „orbáni harcba szállásról” és „háborús logikáról” értekezik.

Szerkeszt?ségi vezércikkében leszögezi, hogy „az igazi tét a harc logikájának és a politikai dinamikának a fenntartása volt” – színlelve a naiv tudatlant, mintha a politika tudománya nem eleve err?l szólna évszázadok óta. De hiszterizált légkör? kormányzást jósoló címeket olvasni a HVG.hu-n és a Népszavában is. Ám a baloldali sajtó masszív ideológiai stigmázása kontraproduktív, és különösen igaz lehet ez a kormányoldal ennyi szép sikere után.

Világos, hogy az Orbán Viktort félelmetes átalakítási szándékokkal, ki tudja, milyen sötét hatalmi törekvésekkel gyanúsító hírek, cikkek, elemzések és jelentések külföldi továbbhasznosításra készülnek és születnek. Másfel?l igencsak kérdéses, hogy az immáron 2006 ?sze óta folyamatos nyerésben lév? Fidesz és a jobboldali bázis újult er?vel való támadása mennyi reális politikai hasznot termel a közvéleményben lecsapódva, ha egyáltalán termel.

Az egyik leglényegesebb témát tehát a balközép Figyel? összeállítása gondosan kerülte. A több mint súlyos baloldali vereségek személyi kérdéseire a hetilap egy árva bet?t sem pazarolt, így hátha azok a problémák, amelyeket ez az alapprobléma okoz, nem is léteznek. Ameddig az ellenzék csak annyira képes, hogy azt

ismételgeti hevesen, diktatúra, diktatúra, diktatúra, addig semmilyen választást nem fog itt megnyerni a Fidesz ellen. Ez a baloldal Orbánt soha nem gy?zi le. Török Gábor politológus szavai ezek.

Ezek pedig Schiffer Andráséi: ameddig Gyurcsány Ferenc a politikai élet meghatározó figurája, addig a Fidesz kormányzati hatalma garantált. Két, a baloldalon is sokat idézett nem jobboldali véleményformáló, akik vették a fáradságot, és kimondták: azokkal, akik a baloldali–balliberális oldalon személy szerint is felel?sök az el?állt belpolitikai helyzetért, nem lehet többé választást nyerni.

A mai baloldalt pont ilyen emberek vezetik. Gyurcsány, Bokros, Bajnai, Mesterházy, Tóbiás, Fodor és a többi lejáratódott, megbukott és alaposan elhasználódott politikus változatlan jelenléte a közéletben csakugyan garancia az örökös ellenzékiségre. Az ember nehezen tudja elképzelni, mi mozgatja ezeket a politikai hullákat abban, hogy számos nagy arányú vereségük ellenére a hátuk mögött máig meghatározó szerepekben vezessék tovább a „demokratikus ellenzéket”.

A jöv?re nézve nem jelent sok jót az sem, hogy a médiában szintén gyakran szerepeltetett úgynevezett második vonal színe-java botcsinálta politikusból áll – Szigetvári Viktor, Juhász Péter, Karácsony Gergely és a többiek (ebbe a kategóriába sorolható a kérészélet? tündökl? Bajnai Gordon is) politikai karizmája eddig csupán a bukdácsolás önfelszámoló lépéseiben és egymás elleni játszmáiban merült ki – ám ritka kivételként Karácsony most zuglói polgármesterként bizonyíthat. Ráadásul komoly felel?sség terheli ezt a garnitúrát abban, hogy a mosdatlan szájú, primitív rappert, Pityinger Lászlót egyáltalán a politika közelébe engedték, mi több, bel?le „alternatív köztársasági elnököt” is faragtak mindannyiunk közös szégyenére.

Úgyszintén súlyos kérdés, hogy mi a mélyebb oka, hogy az Orbán-kormány által m?ködtetett rendszer – ha már rendszerr?l beszélünk –, mit?l és miért ennyire sikeres és támogatott. Ezen a ponton alighanem érdemes jobban elid?zni. Megkockáztatom, hogy Orbán Viktor páratlan sikersorozatának oka itt keresend?.

1994-ben vagyunk, a Fidesz épphogy túléli az általa elbukott választásokat. Elért 7,01 százalékos eredménye siralmas, politikai megalázottsága, illetve a helyzetnek való kiszolgáltatottsága maximális. Az els? ciklus közepén még mindenhonnan azt jósolták, a párt fölényesen és gond nélkül nyeri a ’94-es második szabad választást. Aztán összeomlás lett bel?le, olyan hangulat, amilyen most az MSZP-központokban lehet a meghatározó.

Újabb sokkhatásként a tegnapi természetes szövetséges, az SZDSZ kormányt alakít a magát eleve túlnyer? MSZP-vel, amivel nyomasztó, 72 százalékos parlamenti MSZP–SZDSZ-kormánytöbbség jön létre. A példátlan hatalmi er?koncentráció miatt nem tiltakozik az amerikai külügyminisztérium, azt nem vitatja a nemzetközi sajtó, és nem fejezi ki ?szinte aggodalmát az Európai Unió sem. Az ellenzék, már ami maradt bel?le, széttagolt, súlytalan, szerepe formális, az ország sorsába érdemi beleszólása nincsen.

A varsói expressz befut Budapestre, a kormányrúd közelében egyre több volt pártállami figura látható, maga a miniszterelnök személye pedig mindent eldönt és elárul a megtorpanó fiatal magyar demokrácia politikai kórképér?l. Debreczeni József közíró Magyarország – restauráció el?tt címmel nagy hatású cikket ad közre e lap hasábjain. Horn Gyula miniszterelnök hamarosan leteszi a parlamenti esküt, mire Magyar Bálint, Pet? Iván, Kuncze Gábor és a többi egykori rendszerváltó politikus sorban gratulál az új miniszterelnöknek, immáron legf?bb politikai szövetségesének. A sajtó egyb?l átáll, a korábban kedvelt és csupa jó szándékkal körülvett Fideszb?l ?zött vad lesz, amelynek hamarosan a puszta létéért kell küzdenie. Szövetségesei cserbenhagyják, elárulják, az addigi sajtótámogatásból sz?nni nem akaró sajtótámadás lesz.

Ez az a lélektani pillanat, amikor a mai Orbán Viktor politikai értelemben megszületett.

Innent?l kezdve a Fidesz elnöke minden erejét annak szentelte, hogy a szétesett ellenzéki jobboldalt a formálódó Polgári Szövetség égisze alatt összefogja, erejét egyesítse. Nem sokkal kés?bb a Polgári Szövetség az 1994-es önkormányzati választásokon szép eredményeket ért el, noha az id? tájt a Fidesz csupán egyharmad er?vel kapcsolódhatott be az összefogásba immár az MDF és a KDNP oldalán. De miután a korabeli versenytársak felmorzsolódnak, a Fidesz nem habozott, megragadta a történelmi lehet?séget, s könny?szerrel bevette a jobboldal táborát. Ekkor kezd?dött meg Orbán aprólékos szervez?munkája az üresen maradt jobboldal lefedésére, az új politikai közösség alapjainak lefektetésére. A sok éven át tartó építkezési folyamat választásokat megnyer? néppártot dagasztott az egykori kis szervezetb?l (1998).

A 2002-ben megszakadó sikerszériát nagyban segítette 2006 ?sze, amikor ismertté vált a hírhedt ?szödi beszéd. Hatására a Fidesz megnyerte a helyhatósági választásokat, és innent?l fogva már szinte minden az ölébe hullott.

Sikerét megismételte 2008 tavaszán a szociális népszavazáskor, míg 2009-ben súlyos vereséget mért a kormányzó baloldalra az EP-választásokon.

Kétharmados arányú gy?zelmét szintén nagyban segítette, hogy a kormányrudat jó ideje politikai kalandorok és handabandázók birtokolták, ezért is söpörte el a Fidesz Bajnai Gordon kormányát 2010 tavaszán, hogy ?sszel újabb komoly gy?zelmet arasson az önkormányzati választáson. Idei három gy?zelmével Orbán Viktor és pártja összességében nyolcadszor verte meg a magyar baloldalt. Legitimitása vitathatatlan, választói felhatalmazása csorbítatlan. A legitimitás azért is fontos kérdés, mert az els? Gyurcsány-kormányé kifejezetten vitatható volt, csakúgy, mint a szintén választások nélkül hatalomra jutott Bajnai Gordon társulatáé.

Hogy a rommá vert baloldal egyáltalán felfoghassa, mi történik vele, mindazt a politikai-közösségi és nem utolsósorban lélektani épít?munkát, amit ellenfele jóval korábban véghezvitt, ajánlatos számításba vennie.

mno.hu - Berszán György

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló